

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2026.31.1302

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer], gericht tegen de beslissing van de Examencommissie van de faculteit der Tandheelkunde (hierna: verweerster), om de geldigheidsduur van de behaalde resultaten niet te verlengen van 1 oktober 2025 en de beslissing van verweerster op het verzoek om vrijstelling van onderwijseenheden van 9 januari 2026.

I. Loop van het geding

Op 10 oktober 2025 heeft mr. drs. R. F. Bakker (advocaat) namens appellante bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster, bekend gemaakt op 1 oktober 2025. Op 14 oktober 2025 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 27 oktober 2025 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appellante en verweerster.

Naar aanleiding van dat gesprek is tussen partijen afgesproken dat er nadere informatie zou worden overgelegd. Op 25 november 2025 heeft appellante de gevraagde informatie overgelegd en heeft verweerster dit beoordeeld. Naar aanleiding van de nadere informatie heeft verweerster een nieuwe beslissing genomen op het verzoek om vrijstelling op grond van de afgeronde vakken. Op 11 februari 2026 heeft appellante de gronden van het beroep aangeleverd en is tevens beroep ingesteld tegen de beslissing van 9 januari 2026. Daarbij is tevens verzocht om een vergoeding van de proceskosten op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 6 februari 2026 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 13 februari 2026. Appellante was aanwezig bij de zitting samen met mr. drs. R. F. Bakker. Namens verweerster waren dr. A.J.M. Ligtenberg (voorzitter examencommissie, dr. A.M. Schoenmaker en A. Wytzes (ambtelijk secretaris) verschenen. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante volgt de bacheloropleiding Tandheelkunde in studiejaar 2025-2026. Op 25 september 2025 heeft appellante bij verweerster verzocht om een aantal openstaande vakken uit het derde leerjaar van de opleiding in te mogen halen. Verweerster heeft dat verzoek op 1 oktober 2025 afgewezen, omdat de

studieresultaten van de betreffende vakken zijn komen te vervallen. Verweerster heeft derhalve beslist dat appellante de vakken over moet doen, conform de daartoe vastgestelde overgangsregeling.

Naar aanleiding van het schikkingsgesprek heeft verweerster beoordeeld of appellante voor (een deel van) de vakken kon worden vrijgesteld. Verweerster heeft hierover beslist op 9 januari 2026.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellante

Appellante kan zich niet verenigen met de beslissing van verweerster. Zij voert aan dat de beslissing van 1 oktober 2025 onvoldoende is gemotiveerd en niet zorgvuldig is genomen, omdat verweerster verwijst naar het vervallen van de studieresultaten op grond van artikel 9, lid 2 van de Onderwijs- en Examenregeling Tandheelkunde 2025-2026 (hierna: de OER). Slechts de studieonderdelen Cellen en Weefsels, Introductie en Orgaansystemen uit leerjaar 1 en de Wetenschappelijke stage uit leerjaar 2 en 3 behouden hun geldigheid. In de beslissing van 9 januari 2026 heeft verweerster bepaald dat de eerder vervallen verklaarde onderwijseenheden Onderzoeksmethoden en Statistiek uit leerjaar 1 en Parodontitis I uit leerjaar 2 kunnen worden vrijgesteld in het nieuwe curriculum van de bacheloropleiding Tandheelkunde.

Appellante is het echter niet eens met de afwijzing van vrijstelling voor de onderwijseenheden Directe restauraties, Microbiologie in de tandheelkunde en Orale biologie en cariologie uit leerjaar 1. Verweerster heeft die vrijstelling afgewezen onder verwijzing naar artikel 9, lid 2 OER en na raadpleging van de coördinator van de betreffende vakken. De raadpleging van de coördinator wordt volgens appellante echter niet genoemd in de OER. Daarom kan dat advies niet ten grondslag worden gelegd aan de beslissing, aldus appellante.

Ten aanzien van de onderwijseenheid Orale biologie is naar het oordeel van appellante nauwelijks sprake van een aanzienlijke verandering qua inhoud. Zij stelt dat naar verluidt begin studiejaar 2024-2025 enkele verzoeken om vrijstellingen zijn gehonoreerd. Appellante vermoedt dat zij geen vrijstelling krijgt, omdat zij daarmee toegang zou krijgen met de praktijklijn TV2A en verweerster dat wil voorkomen. Daarbij wijst appellante erop dat verweerster zich voor de vrijstelling voor dit vak heeft laten adviseren over de betrokken docent, die tevens voorzitter is van de examencommissie.

Verder voert appellante aan dat zij zich niet kan vinden in de afwijzing van de verlenging van alle behaalde studieresultaten voor de praktische onderdelen van de bacheloropleiding. Zij vindt dat haar persoonlijke omstandigheden, die ten grondslag hebben gelegen aan haar studieonderbreking, niet aantoonbaar zijn meegewogen door verweerster. Appellante verzoekt het College zorgvuldig rekening te houden met haar persoonlijke en bijzondere omstandigheden. Zij vraagt geen uitzonderingen waarop zij geen recht heeft, maar wil een eerlijke beoordeling als student die altijd haar best heeft gedaan.

Appellante licht toe dat zij aan het einde van haar derde jaar door ernstige gezondheidsproblemen—waaronder corona, langdurige ziekte, oogontstekingen en twee miskramen—substantiele studievertraging kreeg. Ook haar broer werd in deze periode ernstig ziek. Deze omstandigheden hebben grote impact gehad op haar fysieke en mentale belastbaarheid. Zij heeft deze problemen steeds tijdig gemeld bij haar docent en coördinator, die volledig op de hoogte waren en begrip toonden. In overleg met de betrokken docent mocht zij tentamens later maken en werd besproken hoe zij haar studie kon hervatten, onder meer door opnieuw in het tweede jaar te beginnen.

Door de coronapandemie heeft appellantes cohort niet de normale vier tentamenkansen per vak gehad. In het tweede jaar waren toetsen maandenlang niet mogelijk en in het derde jaar was sprake van aanzienlijke uitloop. Hierdoor heeft appellante kansen gemist die onder reguliere omstandigheden beschikbaar zouden zijn geweest.

Appellante erkent dat zij bepaalde vaardigheden nog moet behalen, maar vraagt om reële mogelijkheden om dit te doen. Volgens de OER worden ontbrekende onderdelen in het derde jaar opnieuw aangeboden. Veel eerder behaalde vakken overlappen met het huidige curriculum, maar zijn inmiddels vervallen. Andere studenten uit haar cohort hebben voor dergelijke overlap wél vrijstellingen gekregen; appellante niet.

Tot slot wijst appellante erop dat het advies van de examencommissie sterk afwijkt van het eerdere advies van de studieadviseur, terwijl studenten volgens ACTA hun omstandigheden juist bij de adviseur moeten melden en diens aanwijzingen behoren te volgen. De beslissing dat zij opnieuw in het eerste jaar moet beginnen komt daardoor onverwacht en voelt disproportioneel gezien haar omstandigheden en behaalde resultaten.

Standpunt van verweerster

Verweerster stelt dat zij in redelijkheid tot haar beslissing is gekomen. Verweerster geeft een toelichting op het studieverloop van appellante. Zij is in 2013 begonnen aan de bacheloropleiding Tandheelkunde. Tot en met september 2015 heeft zij twee praktische vakken behaald. In het academisch jaar 2018-2019 heeft zij haar studie hervat. Vanaf 2021 heeft zij vanwege persoonlijke omstandigheden geen studieresultaten meer behaald. Op 25 september 2025 heeft zij een verzoek ingediend bij verweerster om de geldigheid van haar tot en met 2021 behaalde resultaten te verlengen.

Op 1 oktober 2025 heeft verweerster aan appellante meegedeeld dat haar resultaten zijn vervallen op grond van artikel 9.2 van de OER. De praktische resultaten zijn daarmee van rechtswege vervallen, hetgeen eerder is bevestigd in de uitspraak het College van 26 maart 2024 (uitspraak 2024.11.1355). Verweerster heeft beoordeeld welke theoretische vakken niet aantoonbaar zijn verouderd en daarom konden worden verlengd of als vrijstelling toegekend. Dat betrof de vakken Cellen en weefsels, Introductie, Orgaansystemen en de Wetenschappelijke stage.

Naar aanleiding van het beroep heeft op 27 oktober 2025 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. De examencommissie heeft zich bereid getoond om te onderzoeken of het mogelijk is om appellante vrij te stellen van bepaalde vakken uit het nieuwe curriculum of delen daarvan. Daar is afgesproken dat appellante nadere informatie zou aanleveren. Vervolgens heeft appellante op 25 november 2025 een lijst met vakken uit het nieuwe curriculum ingediend waarvoor zij meende in aanmerking te komen voor vrijstelling op basis van eerder behaalde resultaten.

Directe restauraties en Microbiologie

Op 9 januari 2026 heeft verweerster een nieuwe beslissing genomen over het verlenen van vrijstellingen voor een aantal vakken. Per theoretisch vak is opnieuw beoordeeld of een vrijstelling mogelijk is, mede aan de hand van de overgangsregeling in de OER. Voor meerdere vakken kon door verweerster geen vrijstelling worden verleend. Voor het vak Directe restauraties geldt dat dit in de overgangsregeling is gebaseerd op Ba2 Vorm en Functie, aangevuld met onderdelen uit Ba2 Cariologie en Harde tandweefsels en Ba3 Endodontologie. Verweerster stelt dat appellante slechts Ba2 Cariologie en Harde tandweefsels heeft behaald, wat onvoldoende is voor een vrijstelling. Voor het vak Microbiologie in de tandheelkunde heeft verweerster vastgesteld dat dit vak onderdelen bevat uit Ba1 Infectie en ontsteking, een vak dat appellante niet heeft behaald, waardoor vrijstelling niet mogelijk is.

Orale biologie en cariologie

Ten aanzien van het vak Orale biologie en cariologie geldt dat dit op basis van de overgangsregeling in beginsel zou kunnen worden vrijgesteld. Omdat de resultaten van studente ouder waren dan vier jaar, heeft verweerster hierover advies gevraagd aan de examinator van het vak. Deze heeft geadviseerd het verzoek af te wijzen, omdat het vak inhoudelijk en didactisch is gewijzigd. De voorzitter van de examencommissie, tevens docent van dit vak, heeft bevestigd dat het huidige vak meerdere onderwerpen omvat die niet in één van de blokken uit het oude curriculum aan bod kwamen. Het gaat onder meer om nieuwe inzichten over de samenstelling en functies van tandpasta en de rol van fluoride, recente kennis over de invloed van voeding, waaronder vitamine D, op het ontstaan van cariës, en nieuwe methoden voor speeksel diagnostiek,

waaronder het bepalen van speekselconsistentie. Deze inhoudelijke veranderingen vormen de reden dat voor dit vak geen vrijstelling kon worden verleend.

Desgevraagd stelt verweerster dat ontbrekende delen niet kunnen worden aangevuld met een vervangende opdracht. De examiner heeft uitdrukkelijk geoordeeld dat een nieuw deel van een vak niet kan worden opgevuld door een vervangende opdracht.

Praktische vakken

Met betrekking tot de vraag of praktische vakken kunnen worden verlengd wegens persoonlijke omstandigheden, benadrukt verweerster dat zij hierin zeer terughoudend is. Alleen wanneer een student in de tussenliggende periode kan aantonen dat hij of zij actief praktische vaardigheden heeft onderhouden, kan verlenging worden overwogen. Bij appellante is daarvan geen sprake geweest gedurende vier jaar. Bovendien geldt binnen de tandheelkunde dat het behoud van praktische vaardigheden essentieel is voor de patiëntveiligheid, en dat de termijn van vier jaar aansluit bij de eisen uit de BIG-wetgeving. Persoonlijke omstandigheden leiden daarom niet tot een andere uitkomst.

Deelvrijstellingen

Voor enkele vakken uit het oude curriculum, waaronder Orale Biologie, geldt dat deze niet volledig waren afgerond. Onderdelen uit meerdere oude vakken zijn samengevoegd in nieuwe vakken. Verweerster kan uitsluitend toetsen of per vak aan alle criteria is voldaan; deelvrijstellingen worden niet toegepast. Voor het vak Directe Restauraties geldt bijvoorbeeld dat in het nieuwe curriculum vrijstelling alleen mogelijk is wanneer drie onderliggende vakken volledig zijn behaald. Appellante had daarvan slechts één vak voltooid, waardoor maatwerk niet mogelijk was en het lijnonderwijs opnieuw moet worden gevolgd.

Ten slotte merkt verweerster op dat de vakken uit het oude curriculum niet meer worden aangeboden sinds de invoering van het nieuwe curriculum in 2021. Er is destijds een overgangsregeling ingesteld waarmee studenten hun oude vakken nog konden afronden. Appellante heeft geen gebruik gemaakt van die regeling. Er is gedurende één studiejaar nog vrijstelling aangeboden, maar inmiddels is de betreffende stof ouder dan vier jaar en zijn de resultaten van appellante terecht vervallen.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingesteld en voldoet ook aan de overige wettelijke ontvankelijkheidseisen.

In deze zaak gaat het om de beslissing van verweerster op het verzoek van appellante om een aantal openstaande vakken uit het derde leerjaar van de opleiding in te mogen halen. Verweerster heeft op dat verzoek beslist op 1 oktober 2025. Naar aanleiding van het schikkingsgesprek is het verzoek van appellante toegesplitst naar een verzoek om vrijstelling voor een aantal theoretische en praktische vakken. Op 9 januari 2026 heeft verweerster een beslissing genomen over de toekenning van vrijstellingen van een aantal vakken. Op grond van artikel 6:19 Algemene wet bestuursrecht wordt deze beslissing, die het College aanmerkt als een aanvullende beslissing, betrokken bij de beoordeling van het beroep.

Het College overweegt dat verweerster de bestreden beslissingen in redelijkheid heeft kunnen nemen. Voor zover het betreft de theoretische vakken waarvan appellante stelt dat zij daarvoor recht heeft op vrijstelling, heeft verweerster voldoende inzichtelijk gemotiveerd dat vrijstelling slechts mogelijk is wanneer de eerdere onderdelen uit het oude curriculum volledig zijn afgerond en nog geldend zijn.

Ten aanzien van de theoretische onderdelen heeft verweerster per vak beoordeeld in hoeverre de oude resultaten aansluiten bij de inhoud en normen van de nieuwe vakken. Daarbij is vastgesteld dat sommige onderdelen konden worden verlengd, andere onderdelen inhoudelijk niet meer dekken wat het nieuwe vak vereist, en dat voor bepaalde vakken geen vrijstelling kan worden verleend omdat de eerder onderwezen stof aantoonbaar is verouderd.

Op grond van artikel 9, lid 2 OER staat voor het College vast dat de praktische vakken van appellante zijn vervallen wegens overschrijding van de termijn van vier jaar. Met betrekking tot de door appellante

aangevoerde persoonlijke omstandigheden stelt het College vast dat verweerster deze omstandigheden heeft onderkend. Deze omstandigheden kunnen echter niet meewegen bij de vraag of verweerster in redelijkheid heeft kunnen besluiten al dan niet vrijstelling te verlenen. Voor die beoordeling zijn uitsluitend de geldigheid van de verworven kennis en vaardigheden, en de aansluiting daarvan bij de vereiste competenties van het huidige curriculum, relevant.

Ten aanzien van de stelling van appellante dat het advies van de examiner van het vak Orale biologie en cariologie niet bij de beoordeling van het vrijstellingsverzoek had mogen worden betrokken, omdat deze examiner tevens voorzitter is van de examencommissie, overweegt het College dat dit betoog niet slaagt. Uit de stukken en de toelichting ter zitting blijkt dat het inhoudelijk advies niet uitsluitend door de examiner is gegeven, maar in samenspraak met de vakcoördinator tot stand is gekomen. Daarmee is voldoende geborgd dat het advies niet enkel is gebaseerd op de beoordeling van de examiner en dat geen afbreuk is gedaan aan de zorgvuldigheid van de besluitvorming.

Het College stelt vast dat verweerster naar aanleiding van het door appellante ingestelde beroep een nieuwe beslissing heeft genomen, waarin de eerdere beslissing nader is gemotiveerd. Hieruit volgt dat de motivering van het eerdere besluit ontoereikend was. Het beroep, voor zover gericht tegen de beslissing van 1 oktober 2025 is reeds om die reden gegrond.

Het College is van oordeel dat verweerster bij de beslissing van 9 januari 2026 de relevante regelgeving correct heeft toegepast en de beoordeling van het vrijstellingsverzoek inhoudelijk op juiste en zorgvuldig gemotiveerde gronden heeft gebaseerd. Het College heeft daarbij de ter zitting gegeven toelichting betrokken.

Het oorspronkelijke verzoek van appellante om de ontbrekende onderdelen uit de bachelor in te halen, is toegespitst naar een verzoek om vrijstelling van een aantal vakken waarop verweerster vervolgens heeft beslist. Het College is van oordeel dat de besluiten van 1 oktober 2025 en 9 januari 2026 als onderling samenhangend moeten worden beschouwd. Nu de beslissing van 9 januari 2026 het gebrek in de motivering herstelt en de het oorspronkelijke besluit inhoudelijk rechtmatig is, laat het College de rechtsgevolgen van het oorspronkelijke besluit in stand.

Bovenstaande overwegingen leiden tot de volgende beslissing.

V. Uitspraak

Het College:

- verklaart het beroep tegen de beslissing van 1 oktober 2025 gegrond;
- vernietigt de beslissing van 1 oktober 2025;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen in stand blijven;
- verklaart het beroep tegen de beslissing van 9 januari 2025 ongegrond;
- wijst het verzoek van appellante om toekenning van een proceskostenvergoeding toe conform het Besluit proceskosten Bestuursrecht en rekent daarbij 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen bij de hoorzitting (€ 1.332,-);

Aldus gedaan te Amsterdam, op 16 april 2026, door mr. M. van Bruggen, voorzitter, dr. J.R. Hulst en R.A. Brouwer, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. M. van Bruggen,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.